

§ 10.

Husdyrkommissionen kan paabyde Afsondring og Rensning af smittede eller mistænkte Dyr saavel som af sunde Dyr eller af Genstande, ved hvilke Smitte kan befrygtes at ville vinde Udbredelse, og de nærmere Foranstaltninger, som ere nødvendige for at gennemføre Afsondringen og Rensningen (Indespærring af Dyrene, Bortfjernelse af deres Affald, Rensning eller Tilintetgørelse af de Genstande, som have været udsatte for deres Paavirkning, Ansættelse af egne Oppassere, alle uvedkommendes Bortvisning, Tilintetgørelse af Smitstof hos de Personer, som have været i Berøring med dem, Nedgravning af de døde Dyr eller Dele af dem m. v.). Er Sygdommen ondartet, kan Nedslagning foretages, naar det skønnes fornødent for at standse dens Udbredelse. Ligeledes kan Nedslagning af enkelte Dyr foretages for at tilvejebringe Oplysning om Sygdommens Beskaffenhed.

I paatrængende Tilfælde kan Politiet, Landfogden eller vedkommende Sysselmand foreløbig sætte de ovennævnte Afsondrings- og Rensningsforanstaltninger i Kraft, men maa uden Ophold indberette det til Husdyrkommissionen.

Husdyrkommissionen skal uden Ophold give Justitsministeren Meddelelse om de Foranstaltninger, som den træffer i Henhold til nærværende Paragraf.

§ 11.

Alle Udgifter, som paa Grund af de Forskrifter, der udstedes i Medfør af § 10, medgaa i Anledning af Dyrs Røgt, Afsondring og Rensning, eller Rensningen af Stalde, Redskaber eller deslige, eller døde Dyrs Nedgravning, betaales af Ejeren. Dog bliver Udgiften til Anskaffelse af de ifølge Husdyrkommissionens eller Politiets Paabud anvendte særlige Desinfektionsmidler at erstatte Ejeren af det offentlige. Det samme gælder Udgiften ved nye Arbejder, der maatte blive paabudte, saasom Opførelse af Rum til Dyrs Afspærring, Ombytning af Træværk eller deslige.

I Tilfælde af Nedslagning lader Politiet Dyrene forud taksere af 3 af Politiet dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Sygdom, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Ejeren af det offentlige.

Saafernt det, for at forhindre Smittes videre Udbredelse, maatte være nødvendigt at tilintetgøre smittefarlige Genstande, saasom det døde Kreaturs Hud, Foderstoffer, Hø, Halm, Staldrekvisitter og lignende, bliver det derved forvoldte Tab at godtgøre Ejeren af det offentlige med det Beløb, hvortil Tabet ansættes ved en Vurdering, der, forinden Tilintetgørelsen finder Sted, foretages af 3 af Politiet udvalgte Mænd.

Hvis en Besætning har været afspærret af det offentlige, og det endelig viser sig, at den formodede smitsomme Sygdom ikke har været til Stede, bliver det Tab, som Ejeren har lidt ved de tagne Forholdsregler, at erstatte ham. Om Erstatningens Størrelse har Politiet efter Forhandling med den skadelidte at gøre Indstilling til Husdyrkommissionen, der derpaa resolverer i Sagen. Intet Spørgsmaal, vedrørende Krav paa saadan Erstatning, kan bringes for Domstolene. Dog kan den, der er misfornøjet med den ham tillagte Erstatning, forlange dens Størrelse fastsat ved Taksation af 3 uvillige, af Retten udnævnte Mænd; Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af det offentlige.